

g é b e n ! (József-körút 65. földszint.) Még a szem-
üvegét is elhozom Uj-Guineából! Tekintetes szer-
kesztőség! Az önök száznolczvanezer forintja nagy-
szerűen kamatoznék.

Még egyet.

Önök félnek talán a nemzetközi bonyodalnak-
tól? Terringettét, ne méltóztassanak félni. A Dreyfus
őrei én rám nem fognak sommit sem rámbizonyi-
tani. Visszajövet szélnek bocsátom a legényeket
Korzikában, Nápolyban, Anconában. Engem meg
nem kell az öröknek megismerniök, nekem nem kell
az Ördög-sziget előtt a dereglyébe szállanom, mikor
a százados őreit megkötözik. Ha önök kívánják,
megígérem, hogy nem is hagyom el a gőzös fedél-
zetét... Czel!... Tűz!... A kapitány ott marad
a kommandó-hidon. Csak a korzikaiaknak kell a
dereglyébe szállni.

Tekintetes szerkesztőség! Válaszukat „Drey-
fus-Ördög-sziget” czim alatt Budapest, főposta, poste-
restante várom. Röviden, katonásan.

Kiváló tisztelettel:

Sch. R.,

cs. és k. katonai nyugdíjas.

A katonai nyugdíjas urnak a bonyodal-
mas poste-restante levelezés helyett itt vála-
szolunk. Röviden, katonásan.

A katonai nyugdíjas ur a száznolczvane-
zer forintért bátran végig házalhatja a mon-
arkia összes szerkesztőségeit és technikai okokból
valószínűleg seholsem fogják neki kiutalva-
nyozni ezt a nem egészen jelentéktelen össze-
get. Lehet, a Newyork-Herald talán adna neki
száznolczvanezer forintot. Irjon az ismeretlen
a Newyork-Heraldnak, ha tud angolul az is-
meretlen.

Köszönettel csak egyért tartozunk az is-
meretlennek. Ha ugyanis sikerül a dolog, akkor
az Országos Hirlap volt az első ujság a
világon, mely hírül adta a nagy vállalkozást.

HIRES.

— A diákok és a tábornagy. A cseh mű-
egyetem hallgatói — mint *Prágából* táviratozzák —
bált rendeznek. A bálbizottság annak idején meg-
hívókat küldött a hatóságok fejeinek, így a többi
között gróf Grünne tábornagy tartományi parancs-
noknak is; utóbb azonban meggondolta a bizottság
a dolgot és egyik-másik embertől, a többi között
Grünne gróftól visszavonta meghívót. Erre a
műegyetem rektora összehívta a hallgatókat és föl-
hívta őket, hogy a meghívók visszavonásán való
sajnálkozásukat fejezzék ki, azonban Pavlanszki
mérnök erősen kikelt ez ellen és kijelentette, hogy
egymaga elvállalja a meghívók visszavonásáért
való felelősséget. A diákok mind Pavlanszki párt-
jára állottak. A rektor ezután a tanári karral el-
ment Grünne grófhhoz és a diákok tapintatlanságán
való sajnálatát fejezte ki s kijelentette, hogy fegyelmi
vizsgálatot indít a diákok ellen. A diákok e hír hal-
latára nagy tüntetést rendeztek *Bielohlavek*, a
vegytan tanára ellen, aki a fegyelmi vizsgálat meg-
indítását indítványozta. Tantermében akkora zajt
csaptak, hogy az asszisztens, aki *Bielohlavek*
helyett megjelent, nem tarthatta meg az előadást.

— Az orléansi herceg expedíciója. *Henri*
orléansi herceg — mint *párisi* levelezőnk írja —
tegnap este Párisból Marseillebe ment, hogy szemlét
tartson ama *Saint-Louisban* besorozott száz sze-
negáliai fölött, akik a herceggel elmennek Abesszi-
niába, hogy a *Menelik* által gyarmatosításra átén-
gedett területen szolgálatot teljesítsenek. A herceg
csak februárban megy Abessziniába, mert még sok-
féle intézkedést kell tennie.

— Szathmáry György a ravatalon. *Szath-
máry* György kultuszminiszteri tanácsos ravatalon
fekszik. A páma-utca 8. számú gyászház bejáratát
és a ravatalos szobához vivő folyosót fekete drapé-
riával vonták be. Ugyanígy baldachin alatt áll a
ravatal, melyen összekulcsolt kezekkel, alig változott
arcszal nyugszik hazánk egyik legnagyobb tanügyi
kapacitása. A gyászoló családnál nagyon sokan
tettek részvétlétogatást s a koporsóra már eddig is
több koszoru érkezett rokonai és baráti körből. Az
elhunyt miniszteri tanácsos temetése a páma-utcai
gyászházból a hó 16-án, holnap délután fél 3 órakor

lesz a római katolikus egyház szertartásai szerint.
A vallás- és közoktatásügyi miniszterium tisztviselői
Szathmáry György miniszteri tanácsos ravatalára
koszort helyeztek. Dr. *Wlassics* Gyula vallás- és
közoktatásügyi miniszter Bécsben értesülvén a halál-
hírről, intézkedett az iránt, hogy *nevében szintén*
koszoru tétessék az elhunyt ravatalára. Egyut-
tal megbízta *Zsilinszky* államtitkárt, hogy őt a
temetésen képviselje. A miniszterium tisztikara ne-
vében *Molnár* Viktor kondoleált az özvegynek.

— Rettegnek a piaristák. A derék pia-
rista tanárok közt nagy az aggodalom. Hideg
szél fúj Rómából. Valami uton-módon híre
terjedt, hogy a Vatikánban a ferenczrendiek
megrendszabályozása után a kegyesrendieket
kerítik sorra. Hogy a gazdátlan hírből mennyi
az igaz, ma még nem igen lehet megállapítani
de hogy valami készül, azt még a kevésbé be-
járók is sejtik. Annyi azonban szentigaz hogy
ha a középkori anachronizmusokat csakugyan
életre szölitják, kimondhatatlan kárára lesz
a magyar közoktatásügynek is, melynek a ha-
zafiasságáról híres, de — sajnos — amugy is
tanárihiánnyal küzdő derék rend egyik fő-
oszlopa.

— A pisztoly-párbaj áldozata. *Fennesz* Já-
nos mérnök, a tegnapielőtt volt véres pisztoly-pár-
baj áldozata, rendkívül súlyos betegen fekszik Dol-
linger tanár klinikáján. A tegnapi műtét után *állu-
pota még rosszabbra fordult*. Egész éjjel a ka-
tasztrófától tartottak s csak hajnal felé lett valami-
vel jobban.

— A zsebelyi méregkeverők. A zsebelyi
férjmérgező asszonyok méregszállítója, *Korin*
Györgye — mint *temesvári* tudósítónk távi-
ratozza — végre bevallotta, hogy időnként
Csákován *patkánymérget vásárolt*. Mivel a
kereskedő nevét állítólag elfelejtette, a vizsgáló-
bíró kiment vele Csákovára, ahol *Korin* meg-
mutatta a házat, amelyben valamikor a bolt
volt, ahol ő a mérget vette. Az illető keres-
kedő időközben elköltözött Csákováról. A nyo-
mozást folytatják.

— A czivis emlékoszlopa. Mulatságos dolgot
közöl *debreczeni* levelezőnk: Van Debreczenben
egy igen gazdag czivis. Van ott, hála a magyarok
Istenének, több módos czivis is, de most arról va-
gyon szó, akivel az ismeretes haranghistória meg-
csett. Ez a czivis haranggal ajándékozta meg a
Kossuth-utcai ev. református templomot. Mikor
meghallotta ezt az ő halálós ellensége, csak azért is
új órát csináltatott ugyanazon torony számára, hogy
az ő órája még a „hóttok” után is hadd üsse az
ellenség harangját. A harangot ajándékozó czivissel
történt meg ez az eset: Volt neki egy szép darab
földje az Érmelléken, amelyet a református hívek
iskola részére szerettek volna megvásárolni a földi
javakban dűskálkodó debreczeni czivistől, de ő ilyen-
kor rendesen állig gombolkozott és úgy tett, mintha
megmerevedett volna. Mivel büszke ember ő kigyelme
aki ragyogóját! és nagy rátartóságában még a szót
sem szereti vesztegetni. Történt, hogy a rátarti cziv-
is az ősszel felöltöztetett jó meleg gunyába ötvén
szegény kis magyart. A pernahajder debreczeni uj-
ságírók ki is szerkesztették ezt a lapokban. Elment
ám ennek a nagy jótékonyágnak a híre az Ér-
mellékre is, úgy, hogy mire kiért a debreczeni cziv-
is széttekinteni, a birtokán deputáció üdvözölte.
A deputáció élén a nótárius imígyen adta fel
a szót:

Nagytekintetű és nemzeti ur! A mi felső-
ges jó királyunk tiz emlékoszlopot állít föl a leg-
különb tiz magyarnak. De a tizenegyedik emlék-
oszlopot pedig mi állítjuk föl neked, mivel elju-
tott a híre mihozzánk is a te kifogyhatatlan jó-
ságoznak és az emlékoszlopot azon *telek*
*közepén állítjuk föl, melyet te az evangeli-
kus reformált egyháznak oly nagylelkűen*
fölajánlottál iskola céljára.

A czivisnek eszeágában sem volt felajánlani
a fundust, de ily módon megfogadtván hiúsága által,
elkezdett köhögni, egyet-kettőt rántott az atilláján
és rátámaszkodván a balcsizmájára, némileg meg-
hajolt, majd így szólt:

Tisztelt deputáns urak és szintén tisztelt
szólnok ur és egyéb jelenlévők! *Mivel élettár-
sam nincs, tudniillik, hogy gyermekem*
sincs...

(Egy hang: Oh, kérem...)

Következik ebből tehát — szónokolja to-
vább a czivis — hogy én a telkem nem vihetem
el a más világra, fájdalom. (Ugy van.) Ugyis az
egyháznak akarom hagyományozni csekély földi
minémüségem. (Zajos helyeslés.) Itt marad minden,
még ezen tajtékpipa is, melyből husz év óta sziv-
vom a... (elcsuklik a szava.) A lelkemből
olvasták ki tehát szándékom, hogy ezen telket
iskola céljára ezennel a legünnepelesebben fel-
ajánlom, ami pedig azon szerény oszlopocskát
illeti... Mindenkinnek úgy örököltetik meg az
érdeme, amint azt megérdemli...

Zajos éljenzés zúgott fel. Az oszlop tényleg
fölépült a telek közepén. Rajta rigmusos felirat di-
cséri a czivist, ki sokszor kimegy és sokáig áll az
oszlop előtt és gondolkodik.

— Párbaj. Ujabb időben ismét szaporodnak a
párbajok. Ma este 9 órakor is volt egy a főváros-
ban. A felek *Vándory* József tanár és ifj. *Windisch*
Imre gazdász voltak. A párbaj okául az szolgált,
hogy *Windisch* egyszer megsértette *Vándory* nejét,
mire *Vándory* sértő tartalmú levelet intézett *Win-
disch*hez. A segédek nem tudtak megegyezni abban,
hogy ki a sértett fél és minő fegyverrel történjék az
előítélet-adás s így fegyverbírásgra bízták a dön-
tést. A fegyverbírásg elnöke *Urányi* Imre
országgyűlési képviselő, tagjai pedig *Dessewffy*
Arisztid és dr. *Krasznay* Ferencz voltak. *Vándory*
segédei *Clair* Vilmos és *Seress* Gyula hirlapírók
pisztolypárbajt, utána pedig esetleg karddal való
viaskodást javasoltak. *Windisch* segédei, dr. *Láng*
Kornél és dr. *Heim* Pál ellenben csupán kardpár-
bajt kértek. A fegyverbírásg, tekintettel arra, hogy
Vándory európai hírű czéllövő és nemrég is a
nürnbergi czéllövész-versenyen öt első díjat nyert,
a kardpárbaj mellett döntött. A feltételek harczip-
telenség és kis bandage voltak. A felek ma este
álltak egymással szembe. *Vándory* támadott,
de néhány vágás után két súlyos sebet ka-
pott al-karján. Az orvosok, dr. *Ryfi* Ferencz
és dr. *Rottmann* József a csontig menő mély
sebek megvizsgálása után harcziptelenséget állapi-
tottak meg, mire a párbaj véget ért. *Vándoryt*, mi-
után sebeit bevarrták, ápolás végett a klinikára
szállították.

— *Agra velük!* *Igmándy* Miklós püspök-
ladányi telekkönyvezető, amiké az oláhok memo-
randumukkal Bécsbe akartak menni, egyik debreczeni
lapba *Agra velük!* czimmet verset írt az oláhokról.
E verse miatt az ügyesség nemzetiségi izgatás czi-
mén porbe fogta. Mint *debreczeni* tudósítónk távi-
ratozza, az esküdszék ma 11 szóval 1 ellen
nem vétkeznek mondotta a verselő telekkönyv-
vezetőt.

— Három millió a lángok közt. *Lyonból* ír-
ják: A Quai Saint-Clair-on, ahol a selyemfonók kö-
zéppontja van, tegnap teljesen leégett egy ötemele-
tes ház. A tűz, mely a házat elpusztította, olyan
rohamosan terjedt, hogy a tűzoltóság csak a szom-
szédos házak megmentésére gondolhatott. Két öreg
asszony, akik az ötödik emeleten laktak, ha két
arrajáró ember segítségükre nem siet, menthetel-
lenül ott vész a tűz között. Súlyos helyzetbe jutott
Bouffier szenátor öccse, aki addig rakosgatta
össze drága holmait, míg nem tudott már lemenni
a ház lépcsőjén. A háztetőre kellett menekülnie,
amikor a szemén súlyosan megsebesült. Nemsokára
azonban a háztetőn is kicsaptak a lángok, míg
végre a tűzoltók megmentették a szorongatott em-
bert. A tűz okozta kár három millió frankot
tesz ki.

— Csendőlet Belgrádban. A szerb fővárosban,
mint levelezők írja, tegnap délelőtt 11 órakor rabló-
gyilkos merénylet történt. *Jestovics* Stevo ékszer-
kereskedőhöz, akinek a város főutcáján van az
üzlete, bement egy 24 év körül lévő, intelligens kül-
sejű fiatal ember és különféle ékszereket akart vá-
sárolni. Az ékszerész egyedül volt az üzletben s
amikor egyszer lehajolt, hogy valami ékszert előke-
ressen, a fiatal ember fejével fejbe vágta őt. *Jes-
tovics* elszédült és lebukott, amikor is a merénylet
még több ütést mért rája. Ezután több ékszerda-
rabot összeszedett és elmenekült. *Jestovics* csak
délután tért magához, amikor elmondta esetét. Klet-
benmaradásához nincs remény. A merényletnak eddig
még nem akadtak nyomára.